

nat: Gizdàvi, elegans: Bôg, Deus. Ante
 consonantem autem, præsertim, l, cum pro-
 ximè sequitur uocalis, a, uel o, profertur,
 ut apud Latinos (Gladius, Gloria:) Sic
 apud nos, Gláva, caput: Grád, urbs. Quod
 si post, gl, sit tantum uocalis, i, proferetur, ut
 (figli, egli:) sic Zèmgli; nisi sit, ghl, ut, Dvi-
 ghli. Quando verò inter, gl, & uocales, a, e,
 o, u, ponitur semiuocalis, i, pronunciatur, ut
 apud Italos in his (Figlia, figlie:) sic apud
 nos, Zemglià, terra: Zèmgliu, terram.
 Quod quidam omittentes ambiguum uocum
 pronunciationem faciunt.

De littera H h.

H h, est littera consonans, & pronunciatur
 ex gutture ante, uel post uocales, & conso-
 nantes, ut, Pihati, anhelare: Haznà, thesau-
 rus. Himbennih, decipientium: Hrév, trun-
 cus; Hglìb, panis. Aliquandò autem est
 aspirationis nota, præsertim post litteras,
 c, & g, ut, Slavícch, Philomela: chamen,
 saxum: Dvighnu, sustulit.

De littera K k.

K k, pronunciatur ante, & post uocales, &
 consonantes, ut, apud Latinos, c, in his, ca-
 put, comes, cursus: & apud Italos, ch, ut,
 (che,